অନନ୍ତଲାଲ୍ ଘୋଷ

ବନାମ

ପଶ୍ଚିମ ବଙ୍ଗ ରାଜ୍ୟ

ସେପ୍ଟେମ୍ବର 7, 2005

[ଏଚ. କେ. ସେମା ଏବଂ ତରୁଣ ଚାଟାର୍ଜୀ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ଦଣ୍ଡ ସଂହିତା, 1860 -ଧାରା 34 ସହିତ ଧାରା 302 ଏବଂ 201 -ହତ୍ୟା -ମକଦ୍ଦମା - ପାରିପାର୍ଶ୍ୱିକ ପ୍ରମାଣ ଏବଂ ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷର ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କ ପ୍ରମାଣ ଆଧାରରେ ନିମ୍ନ ନ୍ୟାୟାଳୟଗୁଡ଼ିକ ଦ୍ୱାରା ଦଣ୍ଡବିଧାନ - ଅପିଲ ଉପରେ, ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହେଲା: ମାମଲାର ପରିସ୍ଥିତି ସୁସଂଗତ ଭାବରେ ଅଭିଯୁକ୍ତର ଦୋଷକୁ ସୂଚାଉ ଥିବାରୁ ଏବଂ ତାଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷତା ସହିତ ଅସଙ୍ଗତ ଥିବାରୁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହେବା ଯଥାର୍ଥ ଥିଲା -ପରିସ୍ଥିତିର ଶୃଙ୍ଖଳା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଛି ।

ଅପରାଧିକ ବିଚାର -

ପାରିପାର୍ଶ୍ୱିକ ପ୍ରମାଣ - ଏହାର ତର୍ଜମା - ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହେଲା:ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହେବା ପାଇଁ ଏପରି ପ୍ରମାଣ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ ଏବଂ ଅଭିଯୁକ୍ତର ଦୋଷ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଅନୁମାନ ପାଇଁ ଅସମର୍ଥ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ ।

ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁର କାରଣ ହୋଇଥିବାରୁ ଆବେଦନକାରୀ-ଅଭିଯୁକ୍ତ ଆଇ.ପି.ସି. ର ଧାରା 302/210/34 ଅଧୀନରେ ଅଦାଲତ ଦ୍ୱାରା ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇଥିଲେ । ପରିସ୍ଥିତିଗତ ପ୍ରମାଣ ଏବଂ ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 1, 2 ଏବଂ 3 ର ପ୍ରମାଣ ଆଧାରରେ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା । ଦେଖାଯାଇଥିବା ପରିସ୍ଥିତିଗୁଡ଼ିକ ହେଉଛି ଯେ ଘଟଣା ଘଟିବା ତାରିଖ ପୂର୍ବରୁ ମୃତକ ଜଣକ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସହିତ ଗୋଟିଏ ରାତି ବିତାଇଥିଲେ, ପୋଲିସ ପହଞ୍ଚିବା ପୂର୍ବରୁ ମୃତଦେହକୁ ଶୀଘ୍ର ଦାହ କରାଯାଇଥିଲା; ମୃତକଙ୍କ ଶରୀରର ଆଘାତ ଏଫଆଇଆରରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା ପରି ଥିଲା ଏବଂ ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 1 ଦ୍ୱାରା ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା ପରି ଥିଲା ଏବଂ ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 3 ଏବଂ 4 ଦ୍ୱାରା ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କୁ ସ୍ଥାନ ଛାଡି ଯିବାକୁ ଧମକ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ତେଣୁ ବର୍ତ୍ତମାନର ଏହି ଆବେଦନ ।

ଏହି ଅପିଲକୁ ଖାରଜ କରି ନ୍ୟାୟାଳୟ

ନିର୍ଣ୍ଣୟ କଲେ: 1. ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହେବା ପାଇଁ ପରିସ୍ଥିତିଗତ ପ୍ରମାଣ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବା ଉଚିତ ଏବଂ ଅଭିଯୁକ୍ତର ଦୋଷ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ପରିକଳ୍ପନାର ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିବାରେ ଅସମର୍ଥ ହେବା ଉଚିତ ଏବଂ ଏପରି ପ୍ରମାଣ କେବଳ ଅଭିଯୁକ୍ତର ଦୋଷ ସହିତ ସୁସଙ୍ଗତ ହେବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ବରଂ ତାଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷତା ସହିତ ଅସଙ୍ଗତ ହେବା ଉଚିତ ।

2. ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 2, 3 ଏବଂ 4 ଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ ସହିତ ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷ ଦ୍ୱାରା ମୋଟାମୋଟି ଭାବରେ ନିର୍ଭର କରାଯାଇଥିବା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅପରାଧମୂଳକ ସାମଗ୍ରୀ କ୍ରମାଗତ ଭାବରେ ଅଭିଯୁକ୍ତର ଦୋଷ ଏବଂ ତାଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷତା ସହିତ ଅସଙ୍ଗତିକୁ ସୂଚାଇବ । ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ଦୋଷକୁ ସୁସଂଗତ ଭାବରେ ଇଙ୍ଗିତ କରି ସମସ୍ତ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ସନ୍ଦେହ ବାହାରେ ପରିସ୍ଥିତିର ଶୃଙ୍ଖଳ ସ୍ଥାପନ କରିବାରେ ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷ ସକ୍ଷମ ହୋଇଛି ।

ଫୌଜଦାରୀ ଅପିଲିୟ ଅଧିକାରିତା : ଫୌଜଦାରୀ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 293/2004 ।

Crl.A ସଂଖ୍ୟା 151/1993 ରେ କଲିକତା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର 20.3.2003 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଆବେଦନକାରୀ ପାଇଁ ସି. ଭି. ରାମସୁବ୍ରମଣ୍ୟନ୍ ।

ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପାଇଁ ତାରା ଚନ୍ଦ୍ର ଶର୍ମା ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା

ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ସେମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା - ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସହିତ 7 ଜଣ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କୁ ଆଇପିସି ର ଧାରା 34 ସହିତ ଆଇପିସି ର ଧାରା 302 ଏବଂ 201 ଅନୁଯାୟୀ ବିଚାର କରାଯାଇଥିଲା । ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଛଅ ଜଣ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷରେ ଖଲାସ କରାଯାଇଥିଲା । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଆଇ.ପି.ସି. ର ଧାରା 34 ସହିତ ଆଇ.ପି.ସି. ର ଧାରା 302 ଏବଂ ଧାରା 201 ଅନୁଯାୟୀ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଆଇ.ପି.ସି. ର ଧାରା 302 ଅନୁଯାୟୀ ଆଜୀବନ ସଶ୍ରମ କାରାଦଣ୍ଡରେ ଦଣ୍ଡିତ କରାଯାଇଥିଲା । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଆଇ.ପି.ସି. ର ଧାରା 201/34 ଅନୁଯାୟୀ ମଧ୍ୟ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ପାଞ୍ଚ ବର୍ଷ ପାଇଁ ସଶ୍ରମ କାରାଦଣ୍ଡରେ ଦଣ୍ଡିତ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ 2,000 ଟଙ୍କା ଜୋରିମାନା କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଜୋରିମାନା ଅନାଦେୟ

ଆହୁରି ଛଅ ମାସ ପାଇଁ ସଶ୍ରମ କାରାଦଣ୍ଡ ପାଇଁ ଦଣ୍ଡିତ କରାଯାଇଥିଲା । ଅନ୍ୟ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଆଇ.ପି.ସି. ର ଧାରା 34 ସହିତ ଧାରା 201 ଅନୁଯାୟୀ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଚାରି ବର୍ଷର ସଶ୍ରମ କାରାଦଣ୍ଡ ଏବଂ 1, 000 ଟଙ୍କା ଜୋରିମାନା କରାଯାଇଥିଲା, ଜୋରିମାନା ଅନାଦେୟ ଆହୁରି ତିନି ମାସ ସଶ୍ରମ କାରାଦଣ୍ଡ ପାଇଁ ଦଣ୍ଡିତ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହା ଦେଖାଯାଏ ଯେ ସେ ତାଙ୍କ ବିରୋଧରେ ହୋଇଥିବା ଦଣ୍ଡ ଏବଂ ଦଣ୍ଡବିଧାନ ଭୋଗିସାରିଛନ୍ତି ।

ଏହି ଅପିଲ ଅଭିଯୁକ୍ତ ଅନନ୍ତଲାଲ ଘୋଷଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଦାୟର କରାଯାଇଛି, ଯିଏକି ଆଇପିସିର ଧାରା 302/201/34 ଅନୁଯାୟୀ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ।

ସ୍ୱୀକାରଯୋଗ୍ୟ ଭାବରେ, ଏହି ଘଟଣାର କୌଣସି ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷଦର୍ଶୀ ନାହାଁନ୍ତି । ଏହି ଦଣ୍ଡାଦେଶ ପାରିପାର୍ଶ୍ୱିକ ପ୍ରମାଣ ଉପରେ ଆଧାରିତ । ଉଭୟ ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 1, ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 2 ଏବଂ ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 3 ର ପ୍ରମାଣ ଆଧାରରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଦଣ୍ଡବିଧାନ କରିଥିଲେ । ଏହା ବର୍ତ୍ତମାନ ଆଇନର ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ନୀତି ଯେ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହେବା ପାଇଁ ପରିସ୍ଥିତିଗତ ପ୍ରମାଣ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ ଏବଂ ଅଭିଯୁକ୍ତର ଦୋଷ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ପରିକଳ୍ପନାର ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିବାରେ ଅସମର୍ଥ ହେବା ଉଚିତ ଏବଂ ଏପରି ପ୍ରମାଣ କେବଳ ଅଭିଯୁକ୍ତର ଦୋଷ ସହିତ ସୁସଙ୍ଗତ ହେବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ବରଂ ତାଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷତା ସହିତ ଅସଙ୍ଗତ ହେବା ଉଚିତ ।

ପ୍ରମାଣର ପୁନଃ-ତର୍ଜମା ଉପରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ନିମ୍ନଲିଖିତ ପରିସ୍ଥିତି ଭଲ ଭାବରେ ସ୍ଥାପିତ ବୋଲି ଜାଣିବାକୁ ପାଇଲେ:

1. ମୃତ ଲୀଳାବତୀଙ୍କ ଶରୀରରେ କିଛି ଆଘାତର ଚିହ୍ନ ଥିଲା ଯାହା ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 1 ର ପ୍ରମାଣରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ଏବଂ ଏଫ୍.ଆଇ.ଆର୍. (ଏକ୍ସିବିଟ 1) ରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି, ଯାହା ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 3 ଏବଂ ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 4 ର ପ୍ରମାଣ ଦ୍ୱାରା ସମର୍ଥିତ ହୋଇଛି ।

2. ସେମାନଙ୍କୁ ସ୍ଥାନ ଛାଡି ଚାଲିଯିବାକୁ ଧମକ ଦିଆଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଲୀଳାବତୀଙ୍କ ଶରୀରକୁ ଶୀଘ୍ର ଦାହ ସଂସ୍କାର ପାଇଁ ନିଆଯାଇଥିଲା ବୋଲି ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 2, 3 ଏବଂ 4 ର ସାକ୍ଷ୍ୟ ।

3. ପୋଲିସକୁ କୌଣସି ସୂଚନା ଦିଆଯାଇ ନଥିଲା ଏବଂ ପୋଲିସ ମୃତଦେହ ଦେଖିପାରି ନଥିଲା ।

4. ଲୀଲାବତୀ ତରଳ ଝାଡ଼ା ଦ୍ୱାରା ଆକ୍ରାନ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ବୋଲି ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 1 ଏବଂ ତାଙ୍କ ପିତାମାତାଙ୍କୁ ଜଣାଇବା ପାଇଁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ମାଆଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 8 ଙ୍କୁ ପଠାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ସେମାନେ ପହଞ୍ଚିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶବକୁ ରଖାଯାଇଥିଲା, ଏହା ପ୍ରମାଣିତ କରେ ନାହିଁ ଯେ ଲୀଲାବତୀ ତରଳ ଝାଡ଼ା ଦ୍ୱାରା ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଥିଲେ ।

5. ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 2 ତାଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟରେ ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ ସେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କଠାରୁ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଥିଲେ ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ଏବଂ ଲୀଲାବତୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯୁକ୍ତିତର୍କ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଏକ କୃଷ୍ଣଚୂଡ଼ା ଗଛ ତଳେ ତାଙ୍କ ଅଣ୍ଟା ଉପରେ ଏକ ଦଉଡ଼ି ମିଳିଥିଲା । ପ୍ରତିଜେରା ସମୟରେ ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 2 ର ଏହି କଥନକୁ ଖଣ୍ଡନ କରାଯାଇପାରିଲା ନାହିଁ ।

6. ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 2 ର ବିବୃତି ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 3 ଏବଂ 4 ର ବିବୃତି ଦ୍ୱାରା ଭଲ ଭାବରେ ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇଛି ।

7. ଆବେଦନକାରୀ ଏବଂ ମୃତ ଲୀଲାବତୀ ଘଟଣା ତାରିଖ ପୂର୍ବରୁ ଗୋଟିଏ ରାତି ଏକାଠି ବିତାଇଥିଲେ ଏବଂ ଜବତ ତାଲିକା (Ext.2) ଅଧୀନରେ ଦଉଡ଼ି ଜବତ ।

8. ଏହା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଜ୍ଞାନ ମଧ୍ୟରେ ଅଛି ଏବଂ ଯିଏ କେବଳ ଲୀଲାବତୀଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁର କାରଣ ସମ୍ପର୍କରେ ପରିସ୍ଥିତିକୁ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିପାରିବେ ।

9. ଶେଷରେ, ପୋଲିସ୍ ପହଞ୍ଚିବା ପୂର୍ବରୁ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଶବକୁ ତରବରିଆ ଭାବେ ଦାହ କରିବାରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଆଚରଣ, ଯେତେବେଳେ ସମ୍ପର୍କୀୟମାନେ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଶରୀରରେ ଆଘାତ ଚିହ୍ନ ଦେଖି ପୋଲିସକୁ ଡାକିବାକୁ ଯାଇଥିଲେ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଦେଖାଯାଉଥିବା ଏହି ସମସ୍ତ ପରିସ୍ଥିତି ସ୍ୱଷ୍ଟ ରହିଛି ।

ଆମ ମତରେ, ଅଭିଯୋଗ ପକ୍ଷ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଭରଶୀଳତା ରଖାଯାଇଥିବା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅପରାଧମୂଳକ ତଥ୍ୟ ସହିତ ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 2, 3 ଏବଂ 4 ର ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ କ୍ରମାଗତ ଭାବରେ ନେଲେ ଅଭିଯୁକ୍ତର ଅପରାଧ ଏବଂ ତାଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷତା ସହିତ ଅସଙ୍ଗତିକୁ ସୁସଂଗତ ଭାବରେ ସୂଚାଇବ । ଆମ ମତରେ, ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ଦୋଷକୁ ସୁସଂଗତ ଭାବରେ ସୂଚାଇ ସମସ୍ତ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ସନ୍ଦେହ ବାହାରେ ପରିସ୍ଥିତିର ଶୃଙ୍ଖଳ ସ୍ଥାପନ କରିବାରେ ସକ୍ଷମ ହୋଇଛନ୍ତି ।

ପୂର୍ବରୁ ଉଲ୍ଲେଖିତ କାରଣଗୁଡ଼ିକ ଅନୁସାରେ, ଆମେ ଏହି ଆବେଦନରେ କୌଣସି ଯୋଗ୍ୟତା ପାଉନାହୁଁ ଏବଂ ସେହି ଅନୁଯାୟୀ ଏହାକୁ ଖାରଜ କରାଯାଉଛି ।

କେ.କେ.ଟି. ଅପିଲ ଖାରଜ ହେଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର:
ସୁବୋଧ ରାଉତ,
ଉପବିଭାଗ ଅଧିକାରୀ (ଅନୁବାଦ),
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।